

بنده ای که همه وجود خود را وقف خدا کند در ولایت او قرار می گیرد

استاد حوزه علمیه قم گفت: عبودیت و بندگی یعنی ناچیز بودن در برابر خدا؛ هرچه خود را ضعیف تر بدانیم از غنای خدا بهتر بهره مند می شویم خداوند می فرماید مرا اطاعت کن تا تو را به ولایت برسانم.

حجت الاسلام فرحزاد: بنده ای که همه وجود خود را وقف خدا کند در ولایت او قرار می گیرد

استاد حوزه علمیه قم گفت: عبودیت و بندگی یعنی ناچیز بودن در برابر خدا؛ هرچه خود را ضعیف تر بدانیم از غنای خدا بهتر بهره مند می شویم خداوند می فرماید مرا اطاعت کن تا تو را به ولایت برسانم.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری رسا در مشهد، حجت الاسلام حبیب الله فرحزاد، از اساتید حوزه علمیه قم، روز گذشته در همایش تا چشمه رضوان در حرم مطهر رضوی با تأکید بر ضرورت تفسیر آیات مشابه با آیات محکم اظهار داشت: در مواجهه با آیات متشابه حتما باید به تفاسیر مراجعه کرد در غیر این صورت انسان گمراه خواهد شد.

وی با اشاره به آیه قرآن که به پیامبر نوید بخشش گناه را می دهد، افزود: به فرموده امام صادق (ع) پیامبر معصوم بوده و مراد خداوند از بخشش گناه ایشان، در واقع بخشش گناه امت است و ایشان نگران پاک شدن امت بود.

حجت الاسلام فرحزاد تصریح کرد: در تفسیری دیگر از این آیه، منظور از گناه این است که چون مردم کافر معتقد بودند پیامبر نسبت به بت ها عاصی و گناهکار است خداوند در آیه به بخشش گناه پیامبر (عدم پرستش بت ها) از دید مردم، اشاره می کند.

این استاد حوزه علمیه، با اشاره به استغفار بسیار ائمه اطهار (ع) در عین عصمت ادامه داد: امامان در مقام حضور هستند یعنی حتی اشتغال به کارهای عادی را دون شأن خود می دانند و از این کارها استغفار می کنند و شرمنده می شوند چرا که معصومین (ع)، عظمت خدای متعال را درک می کردند در نتیجه، اعمال خوب خود را کوچک و گناهان کوچک (اشتغالات به امور مادی) خود را بزرگ می دیدند.

وی با بیان این که استغفار آنان از سوی دیگر برای درس گرفتن مردم بود، گفت: معصومین چون به خدا معرفت داشتند خود را در محضر خدا کوچک می دیدند و این سبب تقرب آنان به درگاه خدا می شد.

حجت الاسلام فرحزاد ابراز داشت: امام و پیامبر انسان کامل هستند یعنی کل عالم در محضر او است و هر گناهی که در عالم انجام می گیرد قلب آنان را به درد می آورد و باعث آشفته گی آنان می شود؛ از این رو استغفار می کنند چرا که امت و امام به هم وابسته اند.

وی یادآور شد: گناه چه کبیره باشد و چه صغیره غضب خداوند را در پی دارد و چه بسا ممکن است باعث گمراهی دیگران نیز بشود. بنده می تواند با توبه و دلشکستگی ها و افتادگی خود را به خدا نزدیک می کند.

این استاد حوزه خاطرنشان کرد: عبودیت و بندگی یعنی ناچیز بودن در برابر خدا؛ هرچه خود را جاهل تر بدانیم از علم خدا بیشتر بهره می بریم و هرچه خود را ضعیف تر بدانیم از غنای خدا بهتر بهره مند می شویم. راه رسیدن به عزت، ذلت در برابر خدا است، خداوند می فرماید اطاعت مرا بکن تا تو را به ولایت برسانم.

وی با بیان این که عدالت، برای رسیدن به مراتب ولایت تشریعی است، ادامه داد: برای رسیدن به ولایت تکوینی نیز، عصمت لازم است و یکی از راه های عصمت، پناهندگی به خداست. از این رو هر که اعتصام به خدا داشته باشد خدا راه راست و رسیدن به هدایت و بندگی را به او نشان می دهد چنانکه می بینیم برخی بزرگان و علما عصمت نسبی داشته اند .